

[Hanne Budtz.]

kunne man fristes til at sige, fordi der ikke er nogen stedfortræder. Det er ikke stykkets kostbarhed alene, der har gjort så mange af landets borgere betænkelige. Der tales jo om en enorm økonomisk indsats, beløbets størrelse kender jeg ikke, men lad mig for en ordens skyld sige, at jeg er af den opfattelse, at det også er en af det kgl. teaters opgaver at sætte sådanne store stykker op; derfor kan det godt tænkes, at et mindre dyrt stykke kunne være imødeset med lige så stor interesse og kunne blive en lige så stor kunstnerisk og økonomisk succes som et dyrt stykke.

Denne misere med „Aladdin“ kunne være undgået, formoder jeg, ved dublering af rollerne. Nok har der også været megen negativ kritik, men i hvert fald er hovedpersonens tilstedeværelse jo en nødvendighed for den fortsatte opførelse. Jeg skal ikke kunne udtale mig om den tekniske mulighed for dublering af samtlige roller i et stykke, navnlig ikke i et stykke, der kræver så mange medvirkende som f. eks. „Aladdin“. Måske er det ikke nødvendigt; på den anden side kan en lille rolle være lige så betydningsfuld som en stor, og selv om der formentlig skal en flid og indsats af nureddinske dimensioner til for at skabe naturens muntre søn, er det hasarderet at lade alt bero på en enkelt kunstner.

Når det så ofte er tilfældet, at kunstnere forlader vor nationalscene af mangel på opgaver — man må næsten tro, der findes en ringens ånd, som på deres bud fluks bringer dem til privatteatrene — måtte der vel også gennem dublering kunne skabes mulighed for flere kunstneres indsats.

Jeg tænker her tillige på den mulighed, som gang på gang er blevet efterlyst fra det offentlige side, at man udvider teatrets spilletid til også at omfatte sommermånederne. Selv om det kgl. teater og det kgl. kapel er en overordentlig stor og kompliceret virksomhed med særlige opgaver og pligter med hensyn til de 3 kunstarter og forestillingernes alsidighed, så står de fleste af os nok uforstående over for nødvendigheden af en flere måneders sommerlukning. I en del af dette lange interval kunne penge indtjenes, og både indenlandske og udenlandske gæster ville kunne få lejlighed til at overvære opførelser på den scene, som

på grund af sin særlige stilling som nationalscene har både særlige forpligtelser og særlige fortrin.

Kunne den højtærede undervisningsminister bidrage til, at teatrets vidunderlige lampe ikke slukkes i sommermånederne, men lader sit lys stråle for byens gæster, da vil han sikkert fornemme lampens ord i hulen:

„Så skal da længer ej min stråle,
uvirksom fængslet med sin magt,
kun denne tavse hvælving måle,
og lysen rundt omkring til pragt!“

— jeg burde vist have bedt om tilladelse til citat af Oehlenschlägers „Aladdin“, 1. akt.

Men først og fremmest er det med henblik på den bedste udnyttelse af det kgl. teaters muligheder inden for de nuværende rammer, jeg stiller følgende spørgsmål til den højtærede undervisningsminister: „Vil undervisningsministeren foranledige, at rollerne i det kgl. teaters opførelser bliver dubleret?“

Undervisningsministeren (Jørgen Jørgensen): Når det ærede medlem fru Hanne Budtz spørger mig, om jeg vil foranledige, at rollerne i det kgl. teater bliver dubleret, skal jeg oplyse, at spørgsmålet om dublering af rollerne i det kgl. teaters opførelser har en sådan karakter, at det naturligt falder inden for rammerne af de dispositioner, som må være overladt til teaterchefens bedømmelse, men jeg vil gerne benytte lejligheden til at redegøre for de retningslinjer, der fra teatrets side følges ved dublinger, da man nu også i forbindelse med opførelsen af „Aladdin“ fra forskellig side har kritiseret teatret for ikke at dublere rollerne.

Da „Aladdin“ tæt op mod den oprindeligt fastsatte premiere blev forsinket på grund af både Jørgen Reenbergs og Clara Pontoppidans sygdomme, blev teatret kritiseret for ikke at dublere rollerne. Man henviste til — og det er også gjort her — at privatteatrene altid gennemfører deres forestillinger, og mente, at statsscenen ikke burde stå tilbage for andre på dette punkt. At privatteatrene altid dublerer, er ikke ganske rigtigt. For kortere tid siden oplevede man, at to større privatteatre måtte aflyse deres forestillinger på grund af hovedkræfternes sygdom.

I øvrigt ligger der en grundforskel mellem